

Joi, 6 octombrie 2016

P8_TA(2016)0385

Monitorizarea punerii în aplicare a dreptului Uniunii: Raport anual 2014**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2016 referitoare la monitorizarea aplicării dreptului Uniunii: raportul anual pe 2014 (2015/2326(INI))**

(2018/C 215/12)

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-al 32-lea raport anual privind monitorizarea punerii în aplicare a dreptului Uniunii (2014) (COM(2015)0329),
 - având în vedere raportul Comisiei intitulat „Raport de evaluare privind proiectul EU Pilot” (COM(2010)0070),
 - având în vedere raportul Comisiei intitulat „Al doilea raport de evaluare privind proiectul EU Pilot” (COM(2011)0930),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 martie 2002 privind relațiile cu reclamantul în legătură cu cazurile de nerespectare a dreptului comunitar (COM(2002)0141),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 aprilie 2012 intitulată „Actualizarea gestionării relațiilor cu petiționarii în ceea ce privește aplicarea dreptului Uniunii” (COM(2012)0154),
 - având în vedere Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană,
 - având în vedere Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană,
 - având în vedere rezoluția sa din 10 septembrie 2015 referitoare la cel de-al 30-lea și cel de-al 31-lea raport anual privind monitorizarea aplicării dreptului UE (2012-2013) ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 52 și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru petiții (A8-0262/2016),
- A. întrucât articolul 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) definește rolul fundamental al Comisiei de „gardian al tratatelor”;
- B. întrucât, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din TUE, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (CDFUE) are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor și se adresează instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și statelor membre, atunci când acestea pun în aplicare dreptul Uniunii [articolul 51 alineatul (1) din CDFUE];
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 258 primul și al doilea paragraf din TFUE, în cazul în care Comisia consideră că un stat membru a încălcat oricare dintre obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor, aceasta emite un aviz motivat cu privire la acest aspect și în cazul în care statul în cauză nu se conformează acestui aviz în termenul stabilit de Comisie, aceasta poate sesiza Curtea de Justiție;
- D. întrucât Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană prevede un schimb de informații cu privire la toate procedurile în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, sub forma unor scrisori de punere în întârziere, însă nu include procedura informală „EU Pilot”, care precedă deschiderea unei proceduri formale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2015)0322.

Joi, 6 octombrie 2016

- E. întrucât Comisia invocă articolul 4 alineatul (3) din TUE și principiul cooperării loiale între Uniune și statele membre pentru a se prevala de obligația sa de confidențialitate în raport cu statele membre în cadrul dosarelor EU Pilot;
- F. întrucât procedurile EU Pilot vizează o cooperare mai strânsă și mai coerentă între Comisie și statele membre, cu scopul de a remedia, pe cât posibil, într-o fază timpurie, situațiile de încălcare a legislației UE, fără a se recurge la procedurile oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor;
- G. întrucât, în 2014, Comisia a primit 3 715 plângeri care semnalau potențiale încălcări ale dreptului UE, cele mai multe dintre acestea fiind depuse împotriva Spaniei (553), Italiei (475) și Germaniei (276);
- H. întrucât, în 2014, Comisia a lansat 893 de noi proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, statele membre care au făcut obiectul celui mai mare număr de cauze deschise fiind Grecia (89), Italia (89) și Spania (86);
- I. întrucât articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene definește dreptul la bună administrare ca fiind dreptul oricărei persoane de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor, iar articolul 298 din TFUE prevede că, în îndeplinirea misiunilor lor, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii sunt susținute de o administrație europeană transparentă, eficientă și independentă;
- reamintește faptul că, potrivit articolului 17 din TUE, Comisia este responsabilă pentru asigurarea aplicării dreptului Uniunii, inclusiv a CDFUE [articolul 6 alineatul (1) din TUE], ale cărei dispoziții se adresează instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, precum și statelor membre, atunci când acestea pun în aplicare dreptul Uniunii;
 - recunoaște faptul că responsabilitatea principală pentru punerea în aplicare și aplicarea corectă a dreptului UE revine statelor membre, dar subliniază că acest lucru nu scutește instituțiile UE de obligația lor de a respecta dreptul primar al UE atunci când elaborează legislația secundară a UE;
 - subliniază rolul esențial al Comisiei, care supervizează aplicarea dreptului UE și prezintă un raport anual Parlamentului și Consiliului; solicită Comisiei să-și continue rolul activ, prin dezvoltarea unor diferite instrumente care să îmbunătățească implementarea și asigurarea respectării dreptului UE și conformitatea cu acesta în statele membre și să ofere în următorul său raport anual, pe lângă datele privind implementarea directivelor UE, și informații privind aplicarea regulamentelor UE;
 - recunoaște faptul că responsabilitatea principală pentru implementarea și aplicarea corectă a dreptului UE revine statelor membre și subliniază faptul că, la punerea în aplicare a dreptului UE, statele membre trebuie să respecte pe deplin și valorile și drepturile fundamentale consacrate în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a UE; reamintește faptul că responsabilitatea pentru monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare a dreptului UE revine Comisiei; în acest sens, solicită din nou statelor membre să recurgă în mod sistematic la tabelele de corespondență, dar subliniază că acest lucru nu scutește instituțiile UE de obligația lor de a respecta dreptul primar al UE atunci când elaborează legislația secundară a UE; reamintește Parlamentului să facă uz de rapoartele sale de punere în aplicare în ceea ce privește legislațiile sectoriale;
 - recunoaște că Parlamentul are un rol esențial în această privință și prin faptul că exercită un control politic asupra acțiunilor de asigurare a respectării legislației ale Comisiei, examinând rapoartele anuale privind monitorizarea aplicării dreptului UE și adoptând rezoluții parlamentare pe această temă; sugerează că ar putea contribui mai mult la transpunerea la timp și corectă a legislației UE, comunicându-și expertiza acumulată în procesul decizional legislativ prin intermediul unor contacte stabilite în prealabil cu parlamentele naționale;
 - observă că transpunerea la timp și corectă a dreptului UE în legislația națională și existența unui cadru legislativ intern clar ar trebui să constituie o prioritate pentru statele membre, astfel încât să se evite cazurile de încălcare a dreptului UE, oferind totodată cetățenilor și întreprinderilor beneficiile scontate printr-o aplicare efectivă și eficientă a acestuia;
 - subliniază rolul important pe care îl au partenerii sociali, organizațiile societății civile și alte părți interesate în elaborarea legislației și în monitorizarea și semnalarea deficiențelor de transpunere și aplicare a dreptului UE de către statele membre; ia act de recunoașterea de către Comisie a rolului acestor părți interesate, prin lansarea, în 2014, a unor noi instrumente care facilitează acest proces; încurajează părțile interesate să manifeste vigilență în acest sens pe viitor;

Joi, 6 octombrie 2016

8. recunoaște impactul unei aplicări efective a dreptului UE asupra consolidării credibilității instituțiilor UE; apreciază importanța acordată în raport anual al Comisiei petițiilor depuse de cetățeni, întreprinderi și organizații ale societății civile, un drept fundamental consacrat în Tratatul de la Lisabona, un element important al cetățeniei europene și o modalitate secundară importantă de monitorizare a aplicării dreptului UE și de identificare a eventualelor lacune din acesta, pe baza exprimării directe a opiniilor și experiențelor cetățenilor, alături de alegeri și referendumuri, care rămân principala cale a exprimării lor democratice;

9. consideră că termenele nerealiste de punere în aplicare a legislației pot determina incapacitatea statelor membre de a se conforma, ceea ce implică aprobarea tacită a întârzierii aplicării; îndeamnă instituțiile europene să convină asupra unor calendare mai adecvate privind punerea în aplicare a regulamentelor și a directivelor, prin care se ține seama în mod corespunzător de perioadele necesare pentru control și consultare; consideră că Comisia ar trebui să prezinte rapoarte, sinteze și revizuirii legislative la datele convenite de colegiatori și conform prevederilor legislației aplicabile;

10. salută faptul că noul Acord interinstituțional privind o mai bună legiferare conține dispoziții care vizează îmbunătățirea implementării și a aplicării dreptului UE și încurajarea cooperării mai structurate în această privință; sprijină apelul lansat în acord pentru mai bună identificare a măsurilor naționale care nu sunt strict legate de legislația Uniunii (o practică denumită „suprareglementare”); subliniază importanța intensificării transpunerii și necesitatea notificării și indicării clare de către statele membre a măsurilor naționale care suplimentează dispozițiile directivelor Uniunii; remarcă faptul că, la aplicarea dreptului UE, statele membre ar trebui să evite adăugarea poverilor inutile legislației UE, deoarece aceasta conduce la formarea unei concepții greșite despre activitatea legislativă a UE și mărește scepticismul nejustificat față de UE în rândul cetățenilor; atrage atenția, totuși, asupra faptului că acest lucru nu afectează în niciun caz prerogativele statelor membre de a adopta, la nivel național, standarde sociale și de mediu mai stricte decât cele convenite la nivelul UE;

11. subliniază faptul că Parlamentul ar trebui să joace un rol mai pregnant în realizarea analizei privind modul în care țările candidate și țările cu acorduri de asociere cu Uniunea Europeană respectă dreptul UE; propune, în acest sens, să se furnizeze asistență adecvată statelor respective, prin intermediul unei cooperări continue cu parlamentele lor naționale, în domeniul respectării și aplicării dreptului UE;

12. sugerează că Parlamentul ar trebui să elaboreze veritabile rapoarte și nu doar rezoluții referitoare la toate țările candidate, ca răspuns la rapoartele anuale privind progresele înregistrate publicate de Comisie, pentru a da posibilitatea tuturor comisiilor interesate să emită avize relevante; consideră că Comisia ar trebui să prezinte în continuare rapoarte privind progresele înregistrate pentru toate țările din vecinătatea UE care au semnat acorduri de asociere, pentru ca Parlamentul să efectueze o evaluare temeinică și sistematică a progreselor înregistrate de aceste țări cu privire la punerea în aplicare a acquis-ului UE, deoarece este legat de agenda de asociere;

13. salută cel de-al 32-lea raport anual al Comisiei privind monitorizarea punerii în aplicare a dreptului Uniunii și observă că mediul, transporturile, piața internă și serviciile au fost domeniile de politică în care cele mai multe cazuri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor deschise în 2013 au rămas pendinte în 2014; constată, totodată, că mediul, sănătatea, protecția consumatorilor, mobilitatea și transporturile au reprezentat în anul 2014, din nou, domeniile de politică în care s-au inițiat cele mai multe noi proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; în vederea asigurării transparenței inter-instituționale, încurajează Comisia să ofere un mai bun acces Parlamentului la dosarele cazurilor de încălcare a dreptului UE;

14. ia act de faptul că, potrivit raportului anual, numărul de proceduri oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor a scăzut în ultimii cinci ani și că, potrivit Comisiei, acest lucru reflectă eficacitatea dialogului structurat cu statele membre prin intermediul EU Pilot; consideră, totuși, că scăderea din ultimii ani și cea estimată pentru anii următori se datorează în principal numărului tot mai redus de noi propuneri legislative din partea Comisiei; atrage atenția asupra faptului că Comisia nu inițiază proceduri de tip EU Pilot în cazul transpunerii tardive a directivelor;

15. reamintește că această evaluare ex post nu scutește Comisia de datoria de a monitoriza efectiv și la timp aplicarea și implementarea dreptului UE și observă că Parlamentul și-ar putea oferi asistența pentru verificarea aplicării legislației în cadrul controlului pe care îl exercită asupra Comisiei;

Joi, 6 octombrie 2016

16. constată că creșterea numărului de noi dosare EU Pilot în perioada examinată și scăderea numărului de cauze deschise pentru constatarea neîndeplinirii obligațiilor demonstrează, potrivit raportului anual, că sistemul EU Pilot și-a dovedit utilitatea și a avut un impact pozitiv prin promovarea unei asigurări mai eficiente a respectării dreptului UE; totuși reiterează că asigurarea respectării dreptului UE nu este suficient de transparentă și nu face obiectul unui control real din partea reclamaților și a părților interesate și regretă faptul că, în pofida solicitărilor sale repetate, Parlamentul continuă să aibă un acces inadecvat la informațiile despre procedura EU Pilot și despre cauzele pendinte; în acest sens, Parlamentul solicită Comisiei să ofere mai multă transparență privind informațiile referitoare la procedura EU Pilot, precum și la cauzele pendinte;

17. consideră că sancțiunile financiare pentru nerespectarea dreptului UE ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive, ținând seama de recurența neîndeplinirii obligațiilor din același domeniu și de faptul că drepturile juridice ale statelor membre trebuie respectate;

18. amintește că, într-o Uniune Europeană bazată pe statul de drept, pe certitudinea și previzibilitatea legilor, cetățenii UE trebuie să fie, de drept, primii cărora să li se aducă la cunoștință, în mod clar, accesibil, transparent și fără întârziere (prin intermediul internetului și al altor mijloace), dacă și ce norme naționale au fost adoptate prin transpunerea dreptului UE și care sunt autoritățile naționale răspunzătoare de implementarea corectă a acestora;

19. invită Comisia să interconecteze toate portalurile, punctele de acces și site-urile de informare într-un portal unic, care să ofere cetățenilor un acces facil la formulare de plângere online și informații ușor de înțeles privind procedurile pentru nerespectarea obligațiilor; solicită, de asemenea, Comisiei să includă în următorul său raport de monitorizare informații mai detaliate privind utilizarea acestor portaluri;

20. reamintește de obligația reciprocă de cooperare loială dintre Comisie și Parlament; solicită, așadar, o revizuire a acordului cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană pentru a permite transmiterea informațiilor referitoare la dosarele EU Pilot sub forma unui document (confidențial) către comisia Parlamentului European competentă pentru interpretarea și aplicarea dreptului UE;

21. reamintește că, în rezoluția sa din 15 ianuarie 2013 ⁽¹⁾, Parlamentul a solicitat adoptarea unui regulament al UE privind dreptul de procedură administrativă al UE în temeiul articolului 298 din TFUE, dar că, în pofida faptului că rezoluția a fost adoptată cu o majoritate covârșitoare (572 de voturi pentru, 16 împotriva, 12 abțineri), solicitarea Parlamentului nu a fost urmată de o propunere a Comisiei; invită Comisia să re-analizeze rezoluția Parlamentului, în vederea formulării unei propuneri de act legislativ privind dreptul de procedură administrativă;

22. regretă, în special, faptul că nu s-a luat nicio măsură în urma solicitării sale privind norme obligatorii sub forma unui regulament care să stabilească diferitele aspecte ale procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și ale fazei sale preliminară, inclusiv notificările, termenele obligatorii, dreptul de a fi audiat, obligația motivării și dreptul oricărei persoane de a avea acces la propriul dosar, în vederea consolidării drepturilor cetățenilor și a garantării transparenței;

23. reamintește, în acest context, că Comisia pentru afaceri juridice a creat un grup de lucru pentru dreptul administrativ care a decis să elaboreze un proiect de regulament privind procedura administrativă a administrației Uniunii ca „sursă de inspirație” pentru Comisie, nu pentru a pune la îndoială dreptul de inițiativă al Comisiei, ci pentru a demonstra că punerea în aplicare a unui astfel de regulament ar fi utilă și fezabilă;

24. consideră că scopul acestui proiect de regulament nu este să înlocuiască legislația existentă a UE, ci mai degrabă să o completeze atunci când există lacune sau probleme legate de interpretare și să aducă mai multă accesibilitate, claritate și coerență în ceea ce privește interpretarea normelor existente, în beneficiul cetățenilor și al întreprinderilor, precum și al administrației și funcționarilor acesteia;

25. invită, prin urmare, din nou Comisia să prezinte o propunere legislativă privind dreptul de procedură administrativă al UE, luând în considerare demersurile Parlamentului European de până acum, în acest domeniu;

⁽¹⁾ JO C 440, 30.12.2015, p. 17.

Joi, 6 octombrie 2016

26. reamintește că instituțiile UE, chiar și atunci când acționează în calitate de membre ale unor grupuri de creditori internaționali („troici”), sunt obligate să respecte dispozițiile tratatelor și ale Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
 27. îndeamnă Comisia să considere asigurarea respectării legislației UE drept o adevărată prioritate politică, care să fie abordată în strânsă colaborare cu Parlamentul European, care are datoria de a garanta responsabilitatea politică a Comisiei și, în calitate de legislator, de a se asigura că este el însuși cât se poate de bine informat pentru a-și îmbunătăți în permanență activitatea sa legislativă;
 28. sprijină crearea în cadrul Parlamentului a unui proces pentru monitorizarea aplicării dreptului UE în statele membre, care să permită analizarea neîndeplinirii obligațiilor la nivelul fiecărei țări și să țină seama de faptul că, în cadrul Parlamentului, comisiile permanente relevante monitorizează punerea în aplicare a dreptului UE în domeniile lor de competență respective.
 29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European, precum și parlamentelor naționale.
-